

ΕΤΟΣ 60όν

9 Σεπτεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (3093)

Η ΥΨΩΣΗ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἰησοῦς ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός

Τό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς σχετίζεται μέ τήν ἐπικείμενη μεγάλη ἑορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Προέρχεται ἀπό ἕναν διάλογο πού εἶχε ὁ Κύριος μέ τόν φαρισαῖο Νικόδημο ἕνα βράδυ κατά τήν ἀρχή τῆς ἐπίγειας δημοσίου δράσεώς του. Ὁ Νικόδημος εἶναι αὐτός πού βοήθησε τόν Ἰωσήφ τόν ἀπό Ἀριμαθαίας στήν ἀποκαθήλωση καί τόν ἐνταφιασμό τοῦ Κυρίου.

Ὁ Νικόδημος πίστευσε στόν Κύριο, ἀλλὰ ἀκόμη εἶχε πολὺ ταπεινή γνώμη γι' αὐτόν. Τόν ἐβίλεπε ὡς ἕναν διδάσκαλο ἀπεσταλμένο ἀπό τόν Θεό. Γιά τό λόγο αὐτό ὁ Κύριος τόν ὀνειδίσει γιά τήν ὀλιγοπιστία του καί στή συζήτηση αὐτή τοῦ ἀπεκάλυψε ἀρκετές ἀλήθειες ἀναφορικά μέ τή θεότητα του. Διορθώνοντας λοιπόν τόν Νικόδημο τοῦ ἰλέει: «Κανείς δέν ἔχει ἀνεβεῖ στόν οὐρανό, ἐκτός ἀπό αὐτόν πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό, καί αὐτός δέν εἶναι ἄλλος παρά ἐγώ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου». Δηλαδή, μέ ἄλλα λόγια ἐννοεῖ τό ἐξῆς: «Μή νομίσεις ὅτι εἶμαι τέτοιος διδάσκαλος, ὅπως οἱ προφῆτες, οἱ ὁποῖοι προέρχονταν ἀπό τή γῆ. Ἐγώ προέρχομαι ἀπό τόν οὐρανό. Κανένας ἀπό τοὺς προφῆτες δέν ἔχει ἀνεβεῖ στόν οὐρανό. Ἐγώ ὁμως ἐκεῖ βρίσκομαι συνεχῶς».

Μέ τήν εὐσύνοπτη αὐτή φράση ὁ Κύριος ἀποκαλύπτει τή θεϊκή φύση του, ἀλλὰ ἐπίσης καί τήν ἐνανθρώπησή του· προφητεύει τήν ἀνάληψή του στόν οὐρανό καί ἐξηγεῖ ὅτι δέν εἶναι ἄνθρωπος πού θά αὐτοθεωθεῖ, ἀλλὰ ὁ Θεός πού ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά θεώσει τήν ἀνθρώπινη φύση καί νά τήν ἀνεβάσει στό θρόνο τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι φανερώνει ὅτι σκοπός τοῦ ἐρχομοῦ του στή γῆ εἶναι νά ἀνεβάσει ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους στόν οὐρανό. Πῶς ὁμως θά συμβεῖ αὐτό; Διά μέσου τῆς σταυρώσεώς του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. γ' 13-17)

«Ίνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ»

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογεγῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Ἰησοῦς καὶ χάλκινος ὄφιν

Θέλοντας νά μιλήσει ὁ Κύριος γιὰ τὴν κοσμοσωτήρια σταύρωσή του, ἀποφεύγει νά τὴν κατονομάσει μὲ σαφήνεια. Δέν λῆει, «πρόκειται νά σταυρωθῶ», ἀλλὰ παραπέμπει τὸν Νικόδημο σὲ μιὰ πολὺ παλιὰ εἰκόνα τῆς σταυρώσεώς του, τὸ χάλκινο φίδι. Συγκεκριμένα, στὸ βιβλίον τῶν Ἀριθμῶν ἀναφέρεται ὅτι ὅταν οἱ Ἑβραῖοι βρισκόνταν στὴν ἔρημο μὲ τὸν Μωυσῆ, ἐπειδὴ γόγγυσαν κάποτε κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἐμφανίσθηκαν φίδια, τὰ ὁποῖα δάγκωναν πολλοὺς καὶ τοὺς θανάτωναν. Τότε ὁ Μωυσῆς προσευχήθηκε στὸν Θεὸ καὶ κατόπιν ἐντολῆς του κατασκεύασε ἕνα χάλκινο φίδι καὶ τὸ τοποθέτησε σὲ ὑψηλὸ σημεῖο, ὥστε ὁποῖος δαγκωνόταν καὶ ἔστρεφε τὸ βλέμμα του πρὸς τὸ φίδι αὐτό, γλιτώνε ἀπὸ τὸ θάνατο.

Αὐτὸ τὸ γεγονός θυμίζοντας ὁ Κύριος στὸν Νικόδημο, τοῦ προφητεύει ὅτι καὶ ὁ ἴδιος θά πρέπει νά ὑψωθεῖ, ὥστε ὁποῖος πιστεύει σ' αὐτὸν νά σώζεται ἀπὸ τὸ θάνατο καὶ νά ἔχει ζωὴ αἰώνιο. Ἐπίτηδες συνδέει τὸ χάλκινο φίδι μὲ τὴ σταύρωσή του, γιὰ νά τονίσει τὴν ἄρρηκτη σχέση ἀνάμεσα στὴν Παλαιὰ καὶ τὴν Καινὴ Διαθήκη. Καμία ἀπὸ τίς δύο δέν μπορεῖ νά vonθεῖ χωρὶς τὴν ἄλλη. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας ἐκτοξεύουν κατηγορίες κατὰ τῆς Παλαιᾶς, ἐπειδὴ θέλουν νά ἀνατρέψουν τὴν Καινή.

Ἐπίσης, μὲ τὸν προφητικὸ αὐτὸ λόγος τοῦ ὁ Κύριος φανερώνει ὅτι δέν πορεύεται πρὸς τὸ σταυρικὸ πάθος δίχως νά τὸ θέλει. Ἀπὸ αἰῶνες προγνώριζε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θά ἔσωζε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν προεικόνισε μὲ ποικίλους τύπους, λόγια καὶ ἔργα. Δέν πρόκειται λοιπὸν νά ὑποστῆ οὐσιαστικά καμία βλάβη ἀπὸ τὴ σταύρωσή του, ἀλλὰ ἀντίθετα, ἀπὸ αὐτὴ θά πηγᾶσει ἡ σωτηρία στοὺς ἀνθρώπους.

Ἐκτὸς αὐτῶν, θυμίζει τὴν παλιὰ ἱστορία μὲ τὸ χάλκινο φίδι, γιὰ νά μὴν μπορεῖ κανεὶς νά σκανδαλίζεται καὶ νά λῆει: «Πῶς εἶναι δυνατό νά σωθοῦν αὐτοὶ πού πιστεύουν σὲ ἕνα σταυρωμένο, σὲ ἕνα ὁ ὁποῖος εἶναι αἰχμάλωτος τοῦ θανάτου»; Ἄν οἱ ἀρχαῖο Ἰουδαῖοι προσβλέποντας πρὸς χάλκινη εἰκόνα φι-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Κανείς δέν ἀνέβηκε εἰς τόν οὐρανόν, παρά ἐκεῖνος πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανόν, ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τόν οὐρανόν. Ὅπως ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τό φίδι εἰς τήν ἔρημον, ἔτσι πρέπει νά ὑψωθῆ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε καθένας πού πιστεύει εἰς αὐτόν νά μή χαθῆ, ἀλλά νά ἔχη ζωήν αἰώνιον. Διότι τόσον πολύ ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τόν Υἱόν του τόν μονογενῆ, διὰ νά μή χαθῆ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀλλά νά ἔχη ζωήν αἰώνιον. Διότι δέν ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του εἰς τόν κόσμον, διὰ νά καταδικάσῃ τόν κόσμον, ἀλλά διὰ νά σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

διοῦ ξέφευγαν ἀπό τό θάνατο, πολύ περισσότερο ἐμεῖς πού πιστεύουμε στόν Ἐσταυρωμένο, εὐλόγως θά ἀπολαύσουμε ἀσυγκρίτως μεγαλύτερη εὐεργεσία διαφεύγοντας τόν αἰώνιο θάνατο. Διότι οὔτε ἐξαιτίας τῆς ἀδυναμίας τοῦ σταυρωθέντος Κυρίου, οὔτε λόγῳ τῆς μεγάλης δύνამης τῶν σταυρωτῶν του συνέβηκε ἡ σταύρωση, ἀλλῆ ἀπειδή, ὅπως τονίζει ὁ Κύριος στόν φαρισαῖο Νικόδημο, ὁ Θεός ἀγάπησε πολύ τόν κόσμο· γι' αὐτό καί παρέδωσε τόν μονογενῆ Υἱό του στή σταύρωση, ὥστε ὅλοι ὅσοι πιστεύουν σ' αὐτόν νά μή χάνονται, ἀλλῆ νά ἔχουν ζωή αἰώνιο.

Στό σημεῖο αὐτό θά πρέπει νά προσέξουμε τήν ἐναλλαγή ἀνάμεσα στίς φράσεις «Υἱός ἀνθρώπου» καί «Μονογενῆς Υἱός τοῦ Θεοῦ». Χρησιμοποιώντας γιά τόν ἑαυτό του ὁ Κύριος καί τίς δύο φράσεις, ἀποκαλύπτει τίς δύο φύσεις του, τή θεία καί τήν ἀνθρώπινη, οἱ ὁποῖες εἶναι ἄρρηκτα ἐνωμένες στό πρόσωπό του. Θά ὑψωθῆ στό σταυρό ὡς υἱός ἀνθρώπου, ἀλλῆ θά καταλίψει τό θάνατο καί θά προσφέρει ζωή αἰώνια ὡς Μονογενῆς Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ὡς Θεός δέν θά πάθει τίποτε πάνω στό σταυρό, καί ὡς ἄνθρωπος δέν θά ὀδηγηθεῖ στήν ἀνυπαρξία, ἀλλῆ θά γίνῃ ἡ ἀπαρχή τῆς ἀνάστασης ὄλων τῶν νεκρῶν. Ἡ Ἐκκλησία ἀπορρίπτει ὡς τελείως ἀπαράδεκτες τίς πλάνες τόσο τῶν θεοπασιτῶν, ὅσο καί τῶν θνητοψυχιτῶν.

Ἐχοντας λοιπόν ὑπόψη μας τόν πολύ φιλόανθρωπο χαρακτήρα τῆς πρώτης παρουσίας τοῦ Κυρίου, ἄς ἀγωνισθοῦμε μέ φιλότιμο νά ἀξιοποιήσουμε τά σωτήρια ἀποτελέσματα τῆς σταυρώσεώς Του, ὥστε νά διαφύγουμε τό θάνατο καί νά γίνουμε μέτοχοι τῆς αἰωνίου ζωῆς. Διότι στήν πρώτη παρουσία «οὐκ ἀπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον ἵνα κρίνῃ τόν κόσμον, ἀλλῆ ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ» (Ἰω. 3,16).

Ἀρχιμ. Π. Κ.

9 Σεπτεμβρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ
Ίωακείμ και Ἴωνος τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.
Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Μνήμη τῶν μνηστοπολιτῶν καὶ ἔθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης καὶ τῶν σὺν αὐτῶ,
ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (1922).

Ἦχος: πλ. α' Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Γαλ. στίχ. 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ' 13-17.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Σεπτεμβρίου, Μετὰ τὴν Ὑψωσιν.
Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν' 34 - θ' 1.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1960 τὸ Φροντιστήριον Ὑποψηφίων Κατηχητῶν. Μέσα στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου μὲ τὸ εἰδικὰ κατηρητισμένο πρόγραμμα μαθημάτων καὶ ἐκπαιδευτικῶν εὐκαιριῶν, προσφέρει στοὺς νέους, πού ἐπιθυμοῦν νὰ διακονήσουν τὸ Κατηχητικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐκαιρία νὰ καταρτισθοῦν θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ γιὰ τὸ τόσο ὑψηλὸ ἔργο τους.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τὰ μαθήματα τοῦ Α' ἔτους γίνονται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καὶ τοῦ Β' ἔτους τὴν ἴδια ἡμέρα ἀπὸ 7:00 ἕως 9:30 μ.μ.

- *Προϋποθέσεις:* Γίνονται δεκτοὶ σπουδαστές, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικὸ σπουδῶν (ἢ Ἀπολυτήριον Λυκείου), καὶ μία πρόσφατη φωτογραφία.
- *Ἐναρξη μαθημάτων:* Τὸ Σάββατο 13 Ὀκτωβρίου, θὰ γίνῃ ὁ Ἀγιασμός κι ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου. Οἱ ἐγγραφές θὰ πραγματοποιοῦνται κάθε Σάββατο μέχρι τὴν 10 Νοεμβρίου τὴν ὥρην λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.
- *Πληροφορίες:* Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται: α. στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346-348 καὶ β. στὴν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στὴν ἐνότητα Κατήχηση στὴν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικὰ ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικὲς - κατηχητικὲς δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
